

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1719. usque ad annum 1720

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 58. Principes atque Illustres hoc anno denati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67659)

Sæc. XVIII. tem Nepoti suo consignari, reliquam
A. C. 1719. vero piis operibus impendi iussit.

§. LVIII.

*Principes atque Illustres hoc anno
mortui.*

*Vid. supra
t. 69. p. 785.
Cimarol.
pag. 770.
Dorsann.
Journal t. I.
pag. 456.*

Inter Principes, qui hoc anno in mor-
tis prædam cessere, numeratur Pe-
trus Petrowicius Magni Moscoviæ Du-
cis ex secundo conjugio Filius, qui
jam Moscoviæ designatus Monarcha
Successor vix quatuor annos natus, die
sexta Maij Petroburgi obiit. Die
tem quarta Augusti Eberhardus Fride-
ricus Dux Wirtembergicus vivis vixit
dixit. Hujus fatum præcesserant Fre-
dericus Guilielmus Dux Holsato-Ber-
ckenensis religione Catholicus, qui anno
ætatis suæ trigesimo septimo die vige-
sima sexta Junii in Sicilia Regno et
vulneribus in conflictu acceptis dece-
sit: Maria Ludovica Elisabetha Ducissa
Bituricensis die vigesima prima Julii
die octava Junii Wilhelmus Ernestus
Ernesti Augusti Ducis Saxo-Vinariensis
Filius, die quarta Aprilis Maria Be-
nesta Princeps vidua Eggenbergiana
nata Princeps Schwarzenburgica: die
decima sexta Julii Dux Schombergianus
die trigesima prima Augusti Ludovicus
Carolus Regis Borussiæ filius, die secunda

ejusdem Mensis in Polonia Carolus Sta- Sæc. XVIII.
 nislaus S. R. J. Princeps Radzivilius, A. C. 1719.
 Dux Olghæ & Nieswici. Parisiis Prin-
 cept Burnonvilla sui stematis postremus,
 die vigesima Septembris Magdalena Sy-
 billa Ducissa Megalopolitano - Güstro-
 viensis Ducis Vidua, & die decima
 quinta Aprilis Francisca D'Augibné
 Marchionissa de Maintenon nata in A-
 merica Anno 1633. olim Marchionis de
 Cheureuse concubina, postea deformis
 Poetæ Pauli Scarron conjux, eo autem
 defuncto famula Marchionissæ de Mon-
 tespan, ac denique Ludovici XIV. scort-
 tum, postremo tamen ejusdem conjux,
 quæ Asceterium S. Ludovici Cyrensis
 prope Parisios fundavit, illiusque Ab-
 batissa ibidem anno ætatis suæ octoge-
 simo sexto decessit.

Nec Principibus Ecclesiasticis mor-
 tis furor pepercit, ex quibus primus e-
 rat Claudius Maurus D'Aubigne Rotho-
 magensis Archiepiscopus, qui Menten-
 onix sanguinis propinquitate junctus
 die vigesima tertia Aprilis Rothomagi
 decessit, cujus obitum fuisse accelera-
 tum referunt ex fastidio inde caussato;
 cum enim suæ Diæcesis Parochorum
 conventum Deppæ pro more haberet,
 nec ad illum Parochos a Constitutione
 appellantes convocaret, Hi invito Ar-
 chiepiscopo accedentes, reliquos Pa-
 rochos

Hist. Eccles. Tom. LXX. D d

Sæc. XVIII rochos eo adegerunt, ut de hoc
 A. C. 1719, temptu querentes Præfuli declararent
 quod si Appellantes non admiffurus e-
 set, ipsi quoque recessuri & sine Archie-
 scopo conventum sint celebraturi: Hæc
 temeritas tantopere Præfulis animum
 afflixit, ut conventum habendi cura
 Vicario relicta, ipse Dieppa Rothom-
 agum secedere statueret, in itinere
 tem constitutus, & per Urbis Gube-
 natorem de Mentenoniæ obitu certum
 factus, in morbum incidit tam vehe-
 mentem, ut mortis periculum imminere
 ratus, veritusque, ne sine Sacra-
 mentorum subsidio decederet, accen-
 rato itinere Rothomagum contendere
 ubi die vigesima secunda Aprilis ve-
 re delatus, altera die nequidem res-
 lito Sacrum Viaticum recipiendi spatio
 vivis ereptus est. Successorem habuit
 Armandum Bazin de Bezons Burde-
 lensem Archiepiscopum. Hujus mortis
 vestigia prefferat Eduardus de Barges
 Niverneasis Episcopus, qui tam ex-
 actam Constitutioni *Unigenitus* obedien-
 tiam præstitit, ut ab eo tempore, quo
 quidam ex Canonicis ab ea appellati
 suam Cathedralē ingredi recularunt
 nec ariditatis tempore cum suo Cap-
 itulo publicas preces decernere vellet
 paulo post autem receptis Ecclesiæ Sa-
 cramentis Mense Julio mortalitatem
 exiit

exuit. Post ejus obitum Appellantes per Sæc. XVIII.
 summam calumniam in vulgus sparsere, A.C. 1719.
 quod hic Episcopus, eo quod Sacram
 Synaxin a quodam suo Canonico rece-
 perit, Constitutionem ejurasset, ac ipse-
 met Regens dixisset, Episcopum hunc
 melius suæ consuluisse conscientiæ, si
 non Constitutionem, sed Episcopatus
 cessionem, ad quam Valosium Præde-
 cessorem suum compulisse dicebatur,
 ejurasset. Sequentis Mensis die tertia
 Augusti Joannes Philippus ex perillustri
 Baronum de Greiffenclau familia obiit
 Franciæ Orientalis Dux & Episcopus
 Herbipolensis, Princeps optimus, affa-
 bilis, mansuetus, & longe pientissimus,
 qui eadem, qua decessit hora, coram
 se Missæ Sacrificium offerri curavit,
 finitoque S. Joannis Evangelio ipsemet
 Deo gratias ore suo expressit, moxque
 in ultima hæc verba: *Nunc dimittis ser-
 vum tuum Domine in pace, quia viderunt
 oculi mei salutare tuum*, verba erumpens,
 animam Deo Creatori suo reddidit, cui
 die decima octava Septembris succes-
 serat Joannes Philippus Franciscus S.
 R. J. Comes de Schönborn. Pariter
 die trigesima Novembris post diutur-
 nam valetudinem, & post gravissimas
 injurias a Lutheranis toleratas mors vi-
 tam rapuit Henrico Hartardo S. R. J.
 Principi atque Episcopo Spirensi, cui
 Dd 2 in

Sæc. XVIII. in Episcopali dignitate subrogatus est
 A. C. 1719. die trigesima Novembris Cardinalis
Hugo Damianus Philippus Comes
 Schönborn: Insuper anno priori die
 gesima quinta Decembris vitam in Episcopali
 laudabilissime transactam bene
 fine clausit Franciscus Arnoldus Bann
 de Metternich Monasteriensis ac Pader
 bornensis Episcopus. Denique die nona
 Aprilis Osnabrugi fati functus est H
 cinthus aS. Joanne Baptista, alias P
 nominatus ex Ordine Carmelitarum
 Theologiæ Doctor Episcopus Helio
 tanus Episcopi Osnabrugensis Suffrag
 neus, necnon Apostolicus Missionarius
 Septentrionalium Vicarius.

§. LIX.

Scriptores Ecclesiastici religionis Catholici hoc anno defuncti.

Du Pin
Bibl. des
Auth. Eccl.
t. 19. p. 176.
Calmet Hist.
Univ. t. 17.
pag. 591.

Celebriores ex Scriptoribus Ecclesiasticis hoc anno denatis recentioribus habet: hos inter primus occurrit Ludovicus Elies Du Pin Sorbonæ Doctor, et Regius Philosophiæ Professor, et cujus fati frequens in hujus Historiæ progressu sermo recurrebat: Ipsi vixit suæ Historiam conscripsit postremo in Bibliothecæ tomo insertam: Vir ingenii acie, felicitate memoriæ, singulari vivæ, ac bene coordinatæ imaginationis vi, laboris, lectionisque assiduitate, dicendique nitore excellens; et